ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ଗୋଏଲ

ବନାମ

ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିଗମ ଲିମିଟେଡ. ସିମଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମେ 6,1991

[ଏସ୍. ରତ୍ନଭେଲ ପାଣ୍ଡିଆନ ଏବଂ କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର ରେଡ୍ଡୀ, ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ବେସାମରିକ ସେବା :

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950:ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2), 14 ଏବଂ 16 - ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ ସାଧରଣ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେବା ସମାପ୍ତି - ଏହା ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଦଣ୍ଡ ହିସାବରେ କରାଗଲା - କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଦିଆଗଲା - ଏହା ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କି ?

ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିଗମ କର୍ମଚାରୀ ବିନିୟମ : ବିନିୟମ 19 (3) (b) ଏବଂ 39 - ସେବା ସମାପ୍ତି – ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଅଭିଯୋଗ - ତଦନ୍ତ କରାଗଲା - ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ସାଧାରଣ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କରାଗଲା - ଏହା ବୈଧ କି - ଏହା ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଦଣ୍ଡ ହିସାବରେ କରାଗଲା କି - କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଦିଆଗଲା - ଏହା ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କି - ସେବା ସମାପ୍ତି ପରଠାରୁ କର୍ମଚାରୀ ଓକିଲାତି କରୁଥିଲେ - ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପରେ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର୍ କି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ନିଗମରେ ହିସାବ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ଜାରି କରାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିଗମର ପରିବହନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ନକରି ଯେ ମିଳିଥିବା Rs. 100 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଥିଲା, ସେ ଏହାର ଠେକେଇରେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଏବଂ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ, ଏଣୁ ସେ ନିଗମକୁ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହ ସେବା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ହିସାବ ବହିରେ କିଛି ହିସାବ କରିଥିଲେ , ଯାହା କାଳ୍ପନିକ ଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ସେ କିଛି ତଥ୍ୟ ସାର୍ବଜନୀନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ

ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଥିଲା । ଆଇନ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଛୁଟି ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାମଲାକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଏହି ଆଧାରରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ସୂଚନା ବଦଳରେ ଏକ ମାସର ଦରମା ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ରର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ନିଗମ କର୍ମଚାରୀ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାଆବେଦନକାରୀ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ତରରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସେବା ସମାପ୍ତି କେବଳ ଛଦ୍ମ ଆଳ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ତଥାପି ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଏହାକୁ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପଛରେ ଥିବା ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେତୁ ଏହି ସେବା ସମାପ୍ତି ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ଜାରି ରଖାଯାଇଛି , ଏବଂ ସେମାନେ ସେବାରେ ଅଛନ୍ତି , ଯାହାକି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **14** ଏବଂ **16** ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଫଏସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ : **1.1** ଏପରିକି ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ , ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଏପରି ଅଭିଯୋଗ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିଲା କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକୃତ ପରିସ୍ଥିତି ତଥା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଆଧାର ଏବଂ ମୂଳଦୁଆକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଏତେ କ୍ଷତିକାରକ ନୁହେଁ ଯେପରି ଦାବି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ପରିସ୍ଥିତି ଆହୁରି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **311 (2)** ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେବଳ ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ଅଟେ, ତେବେ ଏପରି ସେବା ସମାପ୍ତି ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନୁପ ଜୟସୱାଲ ବନାମ ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ଆନର୍,[1984] 2 SCR **453;** **ନେପାଳ ସିଂହ ବନାମ** *ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [1985] 2 SCR* **1 ଏବଂ ଜର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ସିଂହ** ଏବଂ *ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ,[1986] 2 SCR 1022, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ* **ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

1.2 **ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାମଲାରେ, ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ, ଯଦିଓ କ୍ଷତିକାରକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି, ଏହା କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇସାରିଥିଲା। ତେଣୁ, ଏହା ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ରୂପ କେବଳ ଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ।**

1.3 ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16ରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଆଧାରରେ ଏହି ସେବା ସମାପ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, କାରଣ ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବେଳେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିବାରୁ ତାହାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଜର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମନେ, [1986] **2 SCR H 1022 ଏବଂ କେ.** *ସି. ଯୋଶୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1985] 3* ***SCR*** **869, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

1.4 ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ତେବେ,ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ ଚାହାନ୍ତି , ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରଖିବା ନିମିତ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

1.5 ପିଛିଲା ବେତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ , ଏହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ପରଠାରୁ ଓକିଲାତି କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିରେ ଓକିଲାତି କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଏହି ସରଳ ଆଧାରରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିଛିଲା ବେତନ ଦେବାକୁ ମନା କରିନାହାନ୍ତି , ବରଂ ଏହା ପିଛିଲା ବେତନ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆୟ ଯାହା ସେ ଅର୍ଜନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ତାହାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ତେବେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ

ନିଗୁଢ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଆୟ ଓକିଲାତିରୁ ଅର୍ଜନ କରିଥାନ୍ତେ , ତାହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଯଦିଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିକୁ ବିଚାରାଧୀନ ନିଲମ୍ବନ ଅବଧି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ମାସରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ଭତ୍ତାର ଅଧା ହାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ମୋଟ ଆୟରୁ ଓକିଲ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ଆୟକୁ ହ୍ରାସ କରିଦିଆଯିବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବଳକା ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା।ଆୟକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ଏପରି ଭାବେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ , ଆବେଦନକାରୀ ବରଖାସ୍ତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଉପାର୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏସ୍. ଏମ୍. ସାଇୟାଦ୍ ବନାମ ବରୋଦା ମହାନଗର **ନିଗମ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ 13560/1983 ।

ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 86/1983 ରେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 27.6.1983 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପି. ପି. ରାଓ ଏବଂ ଏଚ. ଜେ. ଜାଭେରୀ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଭି. କେ. କାନ୍ତ ଏବଂ ସି. ପି. ପାଣ୍ଡେ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର ରେଡ୍ଡୀ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ 28.8.78 ତାରିଖରେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିଗମ ଲିମିଟେଡ୍ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନିଗମ') ରେ ହିସାବ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ନିଗମର ପରିବହନ ବିଭାଗରେ ପରିବିକ୍ଷା ରେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ସିମଲା କ୍ଷେତ୍ର ପରିଚାଳକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ହିସାବ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ

ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନିଗମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପରିବହନ ବିଭାଗରେ କେତେକ ଅନିୟମିତତା ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆର୍ଥିକ ଅନିୟମିତତା ଏବଂ ଠକେଇକୁ ଦର୍ଶାଇ ପରିବହନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ 19.6.1980 ରେ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇ ପରିଚାଳନାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଘ ତରଫରୁ କିଛି ଦାବି ମଧ୍ୟ ଉଠାଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ସଂଘର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ । 1980 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ନୂତନ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଘର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ସେ (ନଗଦ ଅଧିକାରୀ) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବାରେ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ପୂର୍ବରୁ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 23.7.79 ତାରିଖରେ ଏକ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଭାବରେ ତାଙ୍କର 3 ବର୍ଷର ଆଇନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 13.5.1981 ତାରିଖରେ ଅବେଦକାରୀଙ୍କୁ ଡେଲହାଉସୀକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଧାରରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଆଇନ ଅଧ୍ୟୟନ ଅଧା ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏଥିରେ ଅଧିକ ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟୟନ ଛୁଟି ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ସହିତ ମାତ୍ର 90 ଦିନର ଛୁଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଅଧା ଦରମା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିନା ଦରମାରେ ତାଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଛୁଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, 21 ଅଗଷ୍ଟ, 1981 ତାରିଖରେ କେତେକ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆରୋପ ପତ୍ର ଜାରି କରାଗଲା । ଅଭିଯୋଗର ଗମ୍ଭୀରତା ହେଉଛି ଯେ ନିଗମର ପରିବହନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ନକରି ଯେ ମିଳିଥିବା Rs. 100 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଥିଲା, ସେ ଏହାର ଠକେଇରେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଏବଂ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ, ଏଣୁ ସେ ନିଗମରେ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହ ସେବା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ସେ ହିସାବ ବହିରେ ଏପରି କିଛି ହିସାବ କରିଥିଲେ ଯାହା କାଳ୍ପନିକ ଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ସେ କିଛି ତଥ୍ୟ ସାର୍ବଜନୀନ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାଖଲ କଲେ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ

ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଛୁଟି ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାମଲାକୁ ସେଠାରେ ଘୁଞ୍ଚାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଏହି ଆଧାରରେ 8 ଜାନୁଆରୀ, 1982 ତାରିଖରୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ସୂଚନା ବଦଳରେ ଏକ ମାସର ଦରମା ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ରର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ନିଗମ କର୍ମଚାରୀ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ତରରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସେବା ସମାପ୍ତି କେବଳ ଛଦ୍ମ ଆଳ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ତଥାପି ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଏହାକୁ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପଛରେ ଥିବା ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେତୁ ଏହି ସେବା ସମାପ୍ତି ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା ।

ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା ଜାରି କରି କିମ୍ବା ଏହା ବଦଳରେ ବେତନ ଦେଇ , ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଯିଏକି ଏକ ମାସର ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବେ , ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ନିଗମର ଅଛି । ବିନିୟମ 19 (3) (b) ରେ ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ :

ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେବା ସମାପ୍ତି

" 19 (3) ନିଗମ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପାୟରେ ସମାପ୍ତ କରିପାରନ୍ତି :

(a) XX XX XX

(b) ଏକ ମାସ ସେବା କରିଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା କିମ୍ବା ତା 'ବଦଳରେ ବେତନ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମାସର ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା କିମ୍ବା ତା' ବଦଳରେ ବେତନ " । ବିନିୟମ 39 ବିଭିନ୍ନ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ଏବଂ ସେବା ସମାପ୍ତି ବିଷୟରେ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମାମଲାରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ବିନିୟମ 19 (3) ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ନା ଏହା ଛଦ୍ମ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ ।

ଅନୁପ ଜୟସୱାଲ ବନାମ ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1984] 2 SCR 453, ମାମଲାରେ , ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ :

> " ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପାଇଁ ବରଖାସ୍ତ ହେବାର ଆଦେଶର ପ୍ରକାର ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ଅଟେ , ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ଆଦେଶର ପ୍ରକାର ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆପତ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଏପରି ଆଦେଶର ଚରିତ୍ରକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର ବିଚାର ନିମିତ୍ତ ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆଦେଶର ପ୍ରକାର ଯଦିଓ କେବଳ ନିଯୁକ୍ତିର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ତେବେ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ , ତେଣୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ଆଦେଶ ର ପ୍ରକାର ହେତୁ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିଷେଧିତ ହେବେ ନାହିଁ । "

> *ନେପାଳ ସିଂହ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , [1985] 2* SCR 453 ,ମାମଲାରେ ଏହା *ନିମ୍ନମତେ ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ :*

> " ଯଦି କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମନ୍ଦ ଆଚରଣର ଅଭିଯୋଗ ଅଣାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହେବା ଉଚିତ, ତେବେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ମତ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ତଦନ୍ତ କରିବା ବିରକ୍ତିକର କିମ୍ବା ଅପ୍ରୀତିକର ହେବ , ସେଥିପାଇଁ ସେହି ପ୍ରାବଧାନର ନିୟମକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ କ୍ଷତିହୀନ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶର ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହକଦାର୍ । ଯଦି ସେହି ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହୁଏ ତେବେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2) ର ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରାବଧାନକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯିବାର କୌଣସି ପ୍ରୟାସକୁ ଅଦାଲତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷର ସହ ଦେଖିବେ । "

ଜର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 2 SCR C 1022 ମାମଲାରେ ଏପରି ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ :

> " ଯଦିଓ କ୍ଷତିହୀନର ଛଦ୍ମ ଆଳରେ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଆଧାରରେ ହୋଇଥିବା ସେବା ସମାପ୍ତି କୁ ଯେତେବେଳେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଏ , ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଛଦ୍ମ ପ୍ରକାରରୁ ପରଦା ଉଠାଇବା ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତି , ଯଥା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶର ଆଧାର ଓ ଭିତ୍ତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ , ଛଦ୍ମ ପ୍ରକାରରୁ ପରଦା ଉଠାଇବେ ଏବଂ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ , ଅଦକ୍ଷତା କାରଣରୁ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ର ସେବା ସମାପ୍ତ ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଯଦି ଏପରି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଆଧାରରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତି ଯଥା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶର ଆଧାର ଓ ଭିତ୍ତିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଭଳି , କ୍ଷତିହୀନ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ସ୍ଥିତି ଆହୁରି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2) ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏହା କେବଳ ଏକ ଛଦ୍ମ ଆଳ ଥିଲା , ତେବେ ଏପରି ଏକ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ତଦନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ, ବିବାଦୀୟ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, 21 ଅଗଷ୍ଟ, 1981 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନିୟମିତ ଆରୋପ ପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଦସ୍ତାବିଜ ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା , ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 7 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1981 ତାରିଖରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗଗୁଡିକର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରକୁ ସୂଚିତ ନକରି, ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଜାନୁଆରୀ 8 , 1982 ତାରିଖରେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ।ଅନେକାଂଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତି-ଶପଥପାଠରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଖବର ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ

ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତି-ଶପଥପାଠରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପରିବିକ୍ଷାରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା , କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆସିଥିବା ତଦନ୍ତ ବିବରଣୀ ଆଧାରରେ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରଯାଇପାରେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ, ଏକ ତଦନ୍ତ କରାଯିବାକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ପରେ ତଦନ୍ତ ବିବରଣୀ ନଜରକୁ ଆସିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ହିସାବ ନିରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନେକ ଅନିୟମିତତା ଦର୍ଶାଇବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଅନିୟମିତତା ଦର୍ଶାଇ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ନଥି ଏବଂ ପ୍ରତି-ଶପଥପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ, ଯଦିଓ କ୍ଷତିହୀନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା । ଆରୋପ ପତ୍ର ଜାରି କରାଯିବା ପରେ, ବାସ୍ତବରେ, ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବା କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ପ୍ରକାର କେବଳ ଦଣ୍ଡ ଆଦେଶର ଛଦ୍ମ ଆଳ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଅନ୍ୟ ଏକ କୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ସେହି ଆଦେଶରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେଗୁଡିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ର ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସେବାରେ ଅଛନ୍ତି । ଶପଥ ପତ୍ର ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ନାମ ସେଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16ରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ସେବାରେ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତି-ଶପଥପାଠରେ କେବଳ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କଥନ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ।କେ. ସି. ଏଫ୍. ଯୋଶୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1985] 3 SCR869 ମାମଲାରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ 'ଯଦି ଏହା କେବଳ ଏକ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ, କାରଣ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ

କନିଷ୍ଠ ଥିବା ଅନେକ ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେବାରେ ରଖାଯାଇଛି ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । " ସେହିପରି ଜର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା :

> " ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବାକୁ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ , କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନ୍ୟ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାର ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଅଟେ ଯାହା ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ । ”

ନଥିକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି ।ତେଣୁ ଏହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ ସେବା ସମାପ୍ତି ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରଠାରୁ ଓକିଲାତି କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଜବାବରେ ସେ ସରଳରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ବୃତ୍ତିରେ ସେ ଅଧିକ ରୋଜଗାର କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଋଣ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ନିଗମ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା, ତଥାପି, ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଓକିଲାତି କରିଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କୁ ପିଛିଲା ବେତନ ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ ସେ ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଆୟ ବିଷୟରେ ଏକ ନିଗୁଢ ତଦନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଆହୁରି ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର କରିଥିଲେ ଯେ 1985 ମସିହାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ମୋଟ ଆୟ ମାତ୍ର Rs. 15,550 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ବର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆୟ ଅର୍ଜନ କରିନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ପିଛିଲା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯିଏ ବରଖାସ୍ତ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓକିଲାତି କରିଥିଲେ । ଏସ୍. ଏମ୍. ସାଇୟାଦ୍ ବନାମ ବରୋଦା ମହାନଗର ନିଗମ ମାମଲାରେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତା 'ପରେ ଶେଷରେ ପିଛିଲା ବେତନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ

ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରେ ଓକିଲାତି କରୁଥିଲେ ତଥାପି ସେ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇଁ ହକଦାର । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ :

" ଆବେଦନକାରୀ ଡିସେମ୍ବର 12,1969 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 26,1976 ଅବଧି ପାଇଁ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅବଧିକୁ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ; (1) ଡିସେମ୍ବର 12,1969 ରୁ ଜାନୁଆରୀ 20,1972 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ (2) ଜାନୁଆରୀ 21,1976 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 26,1976 ଅବଧି ପାଇଁ, ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ପିଛିଲା ବେତନ ଦିଆଯାଇଛି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବା ପରଠାରୁ ସେ Rs.150 ଟଙ୍କା, ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପିଛିଲା ବେତନ ପ୍ରଦାନ ନିମିତ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାଖଲ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହି ଦିଗକୁ ଧ୍ୟାନରେ ଦେବ ଆବଶ୍ୟକ।

ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶେଷରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ଅତିକମରେ ଏକ ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ପରେ ଆୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବେ । ଶେଷରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ :

" ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 12,1969 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 26,1976 ଅବଧି ପାଇଁ ପିଛିଲା ବେତନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ସମେତ ମଜୁରୀ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯେମିତିକି ସେ ସେବା ଜାରି ରଖିଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ , ଏପରି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପିଛିଲା ବେତନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା, ଜାନୁଆରୀ 20,1973 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 26,1976 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ରାଶିରୁ ମାସିକ Rs. 150 ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ହକଦାର୍ ହେବେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆଜିଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯାହା ଦେୟ ହେବ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମଚାରୀ ଓକିଲାତି କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଏହି ସରଳ ଆଧାରରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିଛିଲା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାହାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପରେ ବଳକା ବେତନକୁ ହିସାବ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରରେ, ସେ ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ରେ ତାଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରଠାରୁ ସେ ଜଣେ ଆୟକର ଓକିଲ ଭାବରେ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ସେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଓକିଲାତି ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ମାମଲା 1985 ମସିହାରେ ପାଇଥିଲେ ।ଏହି କଥନଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ନିଗୁଢ଼ ତଦନ୍ତ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଗମ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଓକିଲାତି ଭାବରେ ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଆୟର ସନ୍ଧାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଅନେକ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ଅନୁମାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି |ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଉଭୟ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମାଧାନ ଦେବାକୁ କହିଥିଲୁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ତର୍କକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଶୁଣିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ରାଓ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିକୁ ଯଦି ନିଲମ୍ବନ ଅବଧି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପିଛିଲା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତତଃ ଏପରି ମାନଦଣ୍ଡ ରହିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଏହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ଫଳରେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ । ତେବେ, 1982 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଯାହା ତାଙ୍କରଆଇନଜିବୀ ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ତାରିଖ, ଥିଲା ସେବେଠାରୁ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।ତାଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକରଣ ତାରିଖ ଠାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସେ ମାସିକ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ଭତ୍ତାର ଅଧା ହାରରେ ପିଛିଲା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ମୋଟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବ । ସ୍ୱୀକରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓକିଲାତି ଭାବେ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥିବା Rs. 15,550 ଟଙ୍କାରୁ କିଛି ରାଶି ହ୍ରାସ କରାଯିବ ଏବଂ ବଳକା ରାଶିକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆୟକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରସାରିତ ହେବ, ଯେପରି ସେହି ରାଶି ଆବେଦନକାରୀ ବରଖାସ୍ତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି, ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ନିଗମ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ଏଠାରେ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି ।

ତଦନୁସାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏନ୍. ପି. ଭି. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।